32000R1603

L 185/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 2000.7.25.

A TANÁCS 1603/2000/EK RENDELETE
(2000. július 20.)
az Amerikai Egyesült Államokból származó etanol-aminok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt importtal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1], és különösen annak 11. cikke (2) bekezdésére és 11. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottságnak a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Hatályos intézkedések

(1) 1994 februárjában a Tanács végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Egyesült Államokból származó etanol-aminok importjára (229/94/EK rendelet [2]). A vám formája az etanol-amin három fajtájára, azaz a monoetanol-aminra (MEA), dietanol-aminra (DEA) és trietanol-aminra (TEA) alkalmazott, a minimumár alapján meghatározott változó vám volt.

2. Felülvizsgálat iránti kérelem

(2) Az USA-ból származó etanol-aminok importjára vonatkozó hatályos dömpingellenes intézkedések közelgő lejártáról szóló közlemény 1998. július 23-i közzététele [3] után a Bizottsághoz kérelem érkezett az intézkedéseknek a 384/96/EK rendelet (a továbbiakban: „az alaprendelet") 11. cikke (2) bekezdése és 11. cikke (3) bekezdése alapján történő felülvizsgálatára, azaz egy a lejárattal kapcsolatos és időközi felülvizsgálati kérelem.

(3) A kérelmet a Conseil européen de fédérations de l'industrie chimique (CEFIC) nyújtotta be 1998. október 30-án azon közösségi termelők nevében, amelyek együttes termelése az etanol-aminok teljes közösségi előállításának jelentős részét teszi ki.

(4) A CEFIC azzal érvelt, hogy az intézkedések lejárta valószínűleg a dömping és a közösségi iparágnak okozott kár folytatódását vagy megismétlődését eredményezné, továbbá az is indokolja az intézkedések felülvizsgálatát, hogy azok nem hatékonyak. Miután a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság megállapította, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése és 11. cikke (3) bekezdése alapján vizsgálatot kezdeményezett [4]. A vizsgálat így nem csupán annak megállapítására irányult, hogy mi történne az intézkedések hatályának lejárta esetén (lásd 11. cikk (2) bekezdés), hanem arra is, hogy indokolt-e az érvényes dömpingellenes intézkedések (minimumár alapján megállapított változó vám) módosítása (lásd 11. cikk (3) bekezdés).

3. Vizsgálat

(5) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta a felülvizsgálati kérelmet támogató közösségi termelőket (a „kérelmező közösségi termelők"), az exportáló termelőket és a velük kapcsolatban lévő importőröket, valamint az ismert érintett felhasználókat, és lehetőséget adott nekik, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, és/vagy szóbeli meghallgatást kérjenek.

(6) A Bizottság kérdőívet küldött az ismert érintett feleknek, s négy kérelmező közösségi termelőtől, négy egyesült államokbeli exportáló termelőtől és öt, velük kapcsolatban álló importőrtől kapott választ. A termék számos felhasználójának is küldtek kérdőívet; ebből két választ tekintettek teljesnek.

([1]) HL L 56., 1996.3.6, 1. o. A legutóbb a 905/98/EK rendelettel (HL L 128., 1998.4.30, 18. o.) módosított rendelet.

([2]) HL L 28., 1994.2.2, 40. o.

([3]) HL C 231., 1998.7.23, 3. o.

([4]) HL C 27., 1999.2.2, 3. o.

(7) Az egyik amerikai exportáló termelő tudatta, hogy együttműködik a vizsgálatban, habár nem exportált a Közösségbe a vizsgálati időszak (VI) alatt. E termelő azért érdeklődött a vizsgálat iránt, mert érintett fél volt az eredeti vizsgálatban.

(8) A Bizottság felkutatott és értékelt minden olyan információt, amelyet a dömping és a kár várható folytatódásának vagy megismétlődésének, valamint a közösségi érdek elemzéséhez szükségesnek tartott. A következő vállalatoknál tettek ellenőrzést:

a) *exportáló termelők*

Dow Chemical Company, Midland, Michigan (USA)

Huntsman Chemical Company, Houston, Texas (USA)

Union Carbide Corporation, Danbury, Connecticut (USA)

b) *az exportáló termelőkkel kapcsolatban álló közösségi importőrök*

Huntsman Co. Belgium CVBA, Brüsszel, Belgium

Union Carbide Benelux, Antwerpen, Belgium

Union Carbide Europe SA, Genf, Svájc

c) *kérelmező közösségi termelők*

BASF AG, Ludwigshafen, Németország

BP Chemicals Ltd, London, Egyesült Királyság és Lavera, Franciaország

d) *közösségi felhasználók*

Krems Chemie AG, Krems a.d. Donau, Ausztria

Synthesia Espanola, SA, Barcelona, Spanyolország

(8) A dömping folytatódásának és megismétlődésének vizsgálata 1998. január 1-től december 31-ig tartott (a továbbiakban: „vizsgálati időszak" vagy „VI"). A kár folytatódásának és megismétlődésének vizsgálata az 1995. január 1-től a VI végéig tartott (a továbbiakban: „KVI").

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

1. Érintett termék

(10) Az érintett termék ebben az esetben ugyanaz, mint a korábbi vizsgálatban. Emlékeztetni kell arra, hogy az etanol-amint az etilén-oxid és az ammónia reakciójából nyerik. E szintézis során egy időben három reakció zajlik, amely következtében az etanol-amin három különböző fajtája jön létre: mono- (MEA), di- (DEA) és trietanol-amin (TEA). A három különböző fajta aránya a teljes termelésben a gyártó berendezések tervezésétől függ, de bizonyos mértékben az ammónia és az etilén-oxid arányának megválasztásával is lehet szabályozni. Az érintett terméket közvetítő anyagként használják fel felületaktív anyagokhoz (tisztítószerekben és testápoló termékekben alkalmazzák), műtrágyákhoz, növényvédőszerekhez, korroziógátló anyagokhoz, kenőolajakhoz, fényképészeti vegyszerekhez, kozmetikai szerekhez és poliuretánhoz, valamint gáztisztítás során abszorbciós segédanyagként, illetve a cement-, fém- és papíriparban adalékanyagként. Az összetett gyártási folyamat miatt (lásd fent) a DEA előállítása során nagy mennyiségben keletkezik másfajta etanol-amin is (MEA és TEA).

2. Hasonló termék

(11) A közösségi iparág gyártó berendezései általában 30-33 %-ban állítanak elő DEA-t. A MEA vagy a TEA a teljes etanol-amin gyártás 54 %-át is kiteheti. Tekintettel az összetett gyártási folyamatra, nem lehet jóváhagyni az egyik exportáló termelőnek azt a kérését, hogy a különféle etanol-aminokat kezeljék külön a kár megállapítása során.

(12) A felülvizsgált dömpingellenes intézkedések bevezetése óta a DEA iránti kereslet jelentős növekedése jellemezte a piacot, különösen az USA-ban. A kereslet növekedését az indította el, hogy a DEA-t olyan glifozát gyomirtó szerek előállításához használták fel, amelyek alkalmasak az ilyen gyomirtókkal szemben ellenálló, genetikailag módosított takarmánynövények kezelésére.

(13) A vizsgált országból behozott érintett termék fizikai és technikai jellemzőit tekintve azonos a Közösségben előállított termékekkel. Nincs különbség a Közösségben előállított és az importált termék felhasználása között. Továbbá megállapították, hogy a vizsgált országból behozott érintett termék azonos a hazai piacán értékesített termékkel. Ezért az összes ilyen terméket egy terméknek kell tekinteni.

C. A DÖMPING FOLYTATÓDÁSÁNAK VALÓSZÍNŰSÉGE

1. Előzetes megjegyzések

(14) Mivel a kérelemben azt állították, hogy az eredeti vizsgálat óta a körülmények megváltoztak, megvizsgálták a dömping VI alatti mértékét.

(15) A négy amerikai exportáló termelő közül, akik válaszoltak a kérdőívre, ketten exportáltak jelentős mennyiséget a Közösségbe a VI alatt, míg a másik kettő nem, vagy csak csekély exportot jelentett be.

(16) Azzal az exportáló termelővel kapcsolatban, amelyik csak csekély mennyiséget exportált, egyéb információ hiányában úgy döntöttek, hogy a dömpingkülönbözetet ésszerűen e kis exportvolumen alapján lehetett megállapítani.

2. **Rendes érték**

(17) A rendes értéket minden egyes érintett terméktípusra meghatározták az USA-ban történő összes tényleges belföldi értékesítés ára alapján (lásd az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdését: „rendes kereskedelmi forgalomban az exportáló ország független fogyasztói által fizetett vagy fizetendő árak"). Az olyan terméktípus esetében, amelyet nem reprezentatív mennyiségben, illetve nem rendes kereskedelmi forgalomban értékesítettek a hazai piacon, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően számították ki.

(18) A három amerikai exportáló termelő tekintetében megállapították, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően az érintett termék belföldi értékesítése az USA-ból a Közösségbe irányuló export értékesítési volumenének több mint 5 %-át teszi ki. A három exportáló termelő vonatkozásában azt is megállapították, hogy az érintett terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban történt belföldi értékesítése az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének értelmében elégséges ahhoz, hogy ezen értékesítés árait felhasználják a rendes érték meghatározásához.

3. **Exportárak**

(19) Az érintett terméket minden esetben az amerikai exportáló termelőkkel kapcsolatban álló vállalatok importálták. Ezért úgy ítélték meg, hogy a gyártó vállalatok és az importőr vállalatok közötti értékesítési árak nem megbízhatóak. Ezért az exportárakat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének megfelelően annak az árnak az alapján számították ki, amelyet a behozott termék első, független vevőnek történő közösségi értékesítésekor alkalmaztak. Az import és a viszonteladás között felmerülő összes költségre támogatást adtak, beleértve a jutalékot és az 5 %-os haszonkulcsot, amelyet az érdekelt feleknek az érintett termék importjára vonatkozó információi alapján ésszerűnek tartottak.

4. **Összehasonlítás**

(20) A rendes értéket tranzakciónként összehasonlították az exportárral a gyártelepi és az azonos kereskedelemi szinten. A rendes érték és az exportár megfelelő összehasonlítása érdekében figyelembe vették azokat tényezőbeli különbségeket, amelyek bizonyíthatóan befolyásolták az összehasonlíthatóságot (lásd az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése). Ezért kiigazítást végeztek a szárazföldi és tengeri fuvarköltségek, a biztosítási, kezelési, rakodási és járulékos költségek, a hitelköltségek, valamint a jutalékok tekintetében.

(21) A rendes érték és az exportár összehasonlítását a jelenlegi vizsgálatba bevont összes típus esetében elvégezték. Az együttműködő exportáló termelők tekintetében az összehasonlítás egy, a CIF-érték százalékában kifejezett súlyozott átlag-dömpingkülönbözetet adott meg, amely a Dow Chemical esetében 33 %, a Union Carbide esetében 38,2 %, a Huntsman esetében pedig 40,1 % volt.

5. **A megváltozott körülmények tartós jellege**

(22) A Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözet változásai várhatóan tartósak lesznek-e. Megállapították, hogy a kisebb dömpingkülönbözetet a már legalább két éve alkalmazott, megemelkedett exportárak okozták. Emiatt és az okból, hogy az érintett exportált mennyiség reprezentatív volt, a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a megállapítások az USA-ból származó import körülményeinek tartós változását bizonyítják. Nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely cáfolná e megállapításokat.

6. **Következtetés**

(23) Az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése alapján kezdeményezett, a lejárattal kapcsolatos felülvizsgálat kimutatta, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezése esetén várhatóan folytatódik majd a dömping, főleg azért, mert a VI alatt nagy mértékű dömpinget állapítottak meg, s ez arra engedett következtetni, hogy a dömping folytatódni fog.

(24) A 11. cikk (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat alapján, amelyet egy az intézkedések felülvizsgálata iránti kérelem alapján azért kezdeményeztek, hogy biztosítsák a jelenlegi piaci feltételek kellő figyelembevételét, arra a következtetésre jutottak, hogy lényegesen megváltoztak a hatályban lévő intézkedések bevezetéséhez vezető körülmények, s ez a változás eléggé tartós ahhoz, hogy az eredeti felülvizsgálat során megállapított dömpingkülönbözetet felülvizsgálják, majd csökkentsék.

D. **A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA**

1. **Teljes közösségi termelés**

(25) Az öt EU-beli etanol-amint gyártó vállalat közül négynek a nevében nyújtották be a kérelmet. Az egyik vállalat, a Union Carbide Ltd. (Egyesült Királyság) nem vett részt a vizsgálatban, és a kérelmet sem támogatta. Meg kell jegyezni, hogy ez a vállalat az USA-beli Union Carbide Corp. vállalattal áll kapcsolatban. Ezért megvizsgálták, hogy az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően kizárják-e ezt a vállalatot a közösségi termelés meghatározásából. Megállapították, hogy az érintett gyártó maga is jelentős mennyiségben importált dömpingelt terméket. Mivel a fentiek alapján nem volt biztosíték arra, hogy e

gyártó gazdasági helyzetét nem befolyásolja az amerikai termelővel való üzleti kapcsolata, úgy ítélték meg, hogy ezt a vállalatot ki kell zárni a közösségi termelés meghatározásából. A teljes közösségi termelést így a következő vállalatok végzik: BASF AG, Ludwigshafen, Németország; BP Chemicals Ltd, London, Egyesült Királyság; Condea Chemie GmbH, Marl, Németország és Akzo Nobel Surface Chemistry AB, Stenungsund, Svédország.

2. **Közösségi iparág**

(26) A Bizottság kérdőívet küldött a kérelmező közösségi termelőknek, és háromtól kapott választ. Az egyik választ, amely nem adta meg az 1995 és 1997 közötti gyártási költségekre vonatkozó adatokat, azzal az indokkal fogadták el, hogy a vállalat az etanol-amin gyártását 1998. július 1-jén vette át egy másik vállalattól, és ezért nem álltak rendelkezésére adatok. A negyedik termelő hiányosan kitöltött kérdőívet küldött vissza, ezért őt nem tekintették együttműködőnek. A vizsgálat során együttműködő három kérelmező közösségi termelő alkotja az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdése értelmében a közösségi iparágat, mivel a teljes közösségi termelés 77,5 %-át állítják elő. Az alábbiakban mint „közösségi iparág" említik őket.

3. **A releváns közösségi piac meghatározása**

(27) A közösségi iparág termelésének egy része (körülbelül 28 %) belső, azaz saját felhasználásra szánt. E mennyiség döntő többségét (körülbelül 95 %-ot) egy közösségi termelő saját üzemében használja fel, s csak erre a célra van fenntartva. A vizsgálat megerősítette, hogy a kérelmező közösségi termelők nem a közösségi vagy Közösségen kívüli független felektől szerzik be a saját felhasználásra szánt érintett terméket. A saját felhasználásra szánt etanol-amin ezért nem tekinthető a Közösségben egyébként elérhető etanol-aminnal versengő terméknek; ez utóbbi az érintett termék releváns közösségi piaca.

E. **A KÖZÖSSÉGI PIAC HELYZETÉNEK ELEMZÉSE**

1. **Közösségi fogyasztás**

(28) A közösségi fogyasztást a közösségi iparág értékesítési volumene, a nem együttműködő közösségi termelő értékesítési volumene, az import volumenére vonatkozó Eurostat statisztika és az amerikai exportáló termelővel, az Union Carbide-dal [1] kapcsolatban álló közösségi gyártónak az ezen a piacon történő, becsült eladásai alapján állapították meg.

(29) Az ennek alapján kiszámolt közösségi fogyasztás 14 %-kal nőtt a KVI alatt: az 1995. évi körülbelül 152 000 tonnáról a VI alatti körülbelül 172 000 tonnára. Ez a növekedés a DEA és TEA eladásoknak tudható be, amely 19, illetve 21 %-kal nőtt. A MEA iránti kereslet állandó maradt. A MEA és DEA a VI alatti teljes fogyasztás 29-29 %-át, míg a TEA körülbelül 42 %-át képviseli.

2. **Az érintett országból származó import**

a) Volumen, ártendencia és piaci részesedés

(30) Az USA-ból származó import a közösségi összfogyasztás tendenciájával megegyezően 14 %-kal nőtt a KVI alatt. Az adatok azonban a DEA-import csökkenő tendenciáját mutatják (– 38 % a KVI alatt), amely a teljes importnak csupán 12,6 %-át tette ki a VI alatt. Itt figyelembe kell venni, hogy az amerikai belső piacon nagy a kereslet a DEA iránt. Másrészt, a KVI alatti közösségi piaci, állandó MEA-kereslettől függetlenül az USA-ból származó import 86 %-kal nőtt ugyanazon időszak alatt. A TEA importja 11 %-kal nőtt ezen időszak alatt.

(31) Mivel az USA-ból származó importot az exportáló termelőkkel kapcsolatban álló importőrök végzik, ezeket az importárakat nem tekintették megbízhatónak az ártendenciák megállapításához, akár az exportáló termelők, akár az Eurostat adatai alapján állapították meg azokat. Az érintett exportáló termelők alkalmazott árainak megbízhatóbb megállapításához a velük kapcsolatban álló importőrök viszonteladásait elemezték, pontosabban az ipari végfelhasználók esetében alkalmazott árakat, amelyeket az összes értékesítésre vonatkozóan reprezentatívnak ítéltek meg. Ezek az árak átlagosan 10 %-kal csökkentek 1995 és 1996 között, és lényegesen alacsonyabbaknak találták őket a közösségi iparág mindkét évi értékesítési árainál. Ez a tendencia leginkább a MEA esetében volt jellemző, amelynek 14 %-kal csökkent a viszonteladási ára. A KVI vége felé a TEA viszonteladási ára visszaállt az 1995. évi szintre, míg a DEA 13 %-kal drágább lett, a MEA pedig még mindig 4 %-kal volt olcsóbb. A VI alatt összehasonlíthatóak voltak a kapcsolatban álló importőrök és a közösségi iparág árai.

[1] A kérelem és az amerikai exportáló termelőtől kapott információ alapján. Az eladások a közösségi piacon előállított összes etanol-amin összértékesítésének 10 %-át teszik ki.

(32) Az USA-ból származó import teljes piaci részesedése 29 %-kal állandó. Az adatok azonban a MEA piaci részesedésében növekedést mutatnak, 17 %-ról 32 %-ra, a DEA piaci részesedésében pedig csökkenést, 25 %-ról 13 %-ra. A TEA piaci részesedése enyhe csökkenést mutatott, 42 %-ról 39 %-ra.

b) Az exportáló termelők árainak jellemzői

(33) Az amerikai exportáló termelők árainak jellemzői meghatározásához elemezték az ők és a közösségi iparág eladásait. Először az első független vásárlónál alkalmazott értékesítési árakat hasonlították össze a közösségi piacon. Figyelembe véve, hogy a közösségi iparág csak ipari végfelhasználóknak ad el, és ezek a fogyasztók az amerikai exportáló termelők értékesítésének is jelentős részét (több mint 50 %) teszik ki, az ezen a kereskedelmi szinten való összehasonlítást is reprezentatívnak tekintették. A dömping meghatározásához ezt az összehasonlítást a két fő amerikai exportáló termelőre vonatkozó adatok alapján végezték.

(34) Mivel az USA-ból a Közösségbe irányuló teljes import a velük kapcsolatban álló importőrökön keresztül történt, a fenti összehasonlítás azokat az árakat használta, amelyeket az első független közösségi vásárlónál alkalmaztak a kapcsolatban nem álló importőr szintjén, azaz a Közösségben felmerült rakodási költségek, az engedmények és visszatérítések levonása után. Az összehasonlítás kimutatta, hogy a VI alatt az USA-ból származó import és a közösségi iparág általános értékesítési átlag-árszintje összehasonlítható volt.

(35) Második lépésben az USA-ból származó etanol-amin importárait, tehát az exportáló termelők és a velük kapcsolatban álló importőrök között alkalmazott árakat elemezték úgy, hogy összehasonlították a változó vámot meghatározó minimumárral. Ez kimutatta, hogy nem szedtek be jelentős összegű dömpingellenes vámot, mivel ezek az importárak lényegesen a minimumár felett voltak a KVI nagy része alatt.

(36) Harmadik lépésben az exportáló termelők és az importőrök közötti kapcsolatot figyelembe véve azt állapították meg a VI-ra vonatkozóan, hogy az importőr által az első független fogyasztótól kapott viszonteladási ár a tényleges importár tekintetében tükrözi-e az importőrnek az import és viszonteladás között felmerült költségeit. Ezért az import és a viszonteladás összes felmerült költségét, azaz a közösségi határtól a fuvardíjat, a kezelési, biztosítási, csomagolási költségeket, a hitelkiadásokat, import-vámot, és SGA-költséget, valamint az 5 %-os haszonkulcsot levonták a viszonteladási árból. Így az exportáló termelők és a velük kapcsolatban álló importőrök viszonyától független importárat kaptak eredményként.

(37) Ez a számított importár mindkét exportáló termelő esetében nemcsak a velük kapcsolatban álló importőrök által bejelentett tényleges importárnál volt lényegesen alacsonyabb, hanem a különböző típusú etanol-aminokra alkalmazott minimumáraknál is. Ezt a megállapítást az is megerősítette, hogy a kapcsolatban álló importőrök jelentős pénzügyi veszteségeket szenvedtek el a VI alatt. A vételár (a tényleges importár) és a közösségi piacon alkalmazott viszonteladási ár között elért árrés nem volt elegendő ahhoz, hogy az import és a viszonteladás között felmerült költségeket fedezze. Hozzá kell tenni, hogy a VI-ra vonatkozóan megállapított mintát a szóban forgó időszak hátralévő részében, azaz 1995 és 1997 között is megfigyelték.

(38) A fenti három lépcsős elemzés alapján azt a következtetést vonták le, hogy az amerikai exportáló termelőknek a közösségi piacon alkalmazott viszonteladási árai megfelelnek a közösségi iparág árainak. Továbbá azt is megállapították, hogy a tényleges importár szintje a minimumár felett maradt. Azonban ezek a tényleges importárak nem, vagy nem teljesen tükrözik a hatályos dömpingellenes intézkedéseket, ha figyelembe veszik az import és a viszonteladás között felmerült költségeket. Ezért azt a következtetést lehet levonni, hogy az USA-beli exportáló termelők és a velük kapcsolatban álló importőrök – legalábbis részben – semlegesítik a dömpingellenes intézkedéseket azzal, hogy mesterségesen magas tényleges importárakat alkalmaznak, amelyek valójában belső árak.

3. **A közösségi iparág helyzete**

a) Termelés, termelési kapacitás és kapacitás kihasználás

(39) A termelés 38 %-kal nőtt a KVI alatt, a körülbelül 117 000 tonnáról 139 000 tonnára történő kapacitásnövekedést követően, különösen 1996 és 1997 között. A termelés növekedése és a mérsékeltebb kapacitásnövekedés együttesen javította a közösségi iparág kapacitás kihasználást, amely 81,8 %-ról 91,1 %-ra nőtt a KVI alatt.

(40) A már fent említett egyik közösségi termelő üzemében az 1997. évre beállított kapacitás a saját felhasználásra szánt közösségi termelés körülbelül 95 %-át teszi ki, és csak erre a célra van fenntartva. A fent említett kapacitás kihasználás növekedés azonban a saját felhasználásra szánt termelésbe történt beruházások eredménye, mert ezzel egyidőben csökkentették ugyanezen vállalat egy másik üzemének a saját használatra szánt termelését. Így a szabad piaci értékesítés számára kapacitás szabadult fel.

b) Az értékesítés volumene

(41) A közösségi iparág értékesítési volumene a közösségi piacon 27 %-kal, körülbelül 96 000 tonnára növekedett a KVI alatt, amely annak köszönhető, hogy ezen időszak alatt növekedtek a DEA és TEA eladásai (32 %, illetve 28 %).

c) Piaci részesedés

(42) A közösségi iparág 1995 és 1997 között összességében 50 %-ról 56 %-ra növelte a piaci részesedését, a MEA esetében 11 %-kal, a DEA esetében 5 %-kal, a TEA esetében pedig 3 %-kal növekedett. Összességében 1997 és a VI között a piaci részesedés a TEA esetében állandó maradt, a DEA esetében tovább növekedett (61 %-ról 63 %-ra), a MEA esetében azonban csökkent (53 %-ról 49 %-ra).

d) Készletek

(43) A készletek 10 %-kal nőttek a KVI során. Ez a növekedés kisebb, mint a 38 %-os termelési növekedés.

e) Az értékesítési árak és a gyártási költségek alakulása

(44) Összességében az értékesítési árak 17 %-kal csökkentek 1995 és 1996 között. Ezt 1997-ben és 1998-ban a 1996-os árak 3 %-os, illetve 9 %-os növekedése követette. A minimumárakkal és az 1995. évi helyzettel ellentétben a DEA lett a legdrágább termék a KVI alatt.

(45) A Közösségbe irányuló amerikai import viszonteladási árai lényegesen a közösségi iparág árai alatt maradtak 1995-ben és 1996-ban. Az 1995-től 1996-ig a közösségi iparág értékesítési áraira nehezedő nyomás (17 %) egybeesett azzal, amikor az USA-ból származó MEA- import majdnem megduplázódott, a MEA amerikai importjának viszonteladási árai pedig 14 %-kal csökkentek, tonnánként 605 ECU-re, ezzel 22 %-kal, tonnánként 647 ECU-re csökkentve a közösségi iparág értékesítési árait.

(46) A piaci feltételek mellett az eladási árakat alapvetően a nyersanyag költsége határozza meg. Összességében a gyártási költség 7 %-kal csökkent 1995 és 1996 között, 1996-hoz képest pedig enyhén, 1-2 %-kal növekedett 1997-ben és a VI alatt. Az egész időszak alatt a gyártási költségek 6 %-kal csökkentek, az árak viszont 10 %-kal estek. A DEA az egyetlen kivétel: az átlagár csak 1 %-kal esett, míg a gyártási költségek 4 %-kal csökkentek.

(47) Azt is ki kell emelni, hogy az etanol-amin előállítása fontos a közösségi iparág számára, mivel ez teszi lehetővé, hogy előzetesen saját gyártású etilén-oxidot használjanak fel, s így az előzetes termelési folyamat számára nagyságrendi megtakarításokat érjenek el, s hogy az etanol-amint köztes anyagként használják fel egyéb termékekhez (saját felhasználás). Azt állították, hogy az etilén-oxid esetében túlzottan magas vételárat állapítottak meg, s ez nyomást gyakorolt az etanol-amin iparra. Azonban megállapították, hogy az érintett vállalatok az etilén-oxid és etanol-amin részlegeket külön üzletágként kezelik nyereség szempontjából, amely valószínűtlenné teszi a keresztbe támogatást, valamint azt is ellenőrizték, hogy a belső ár, amelyben ezt a nyersanyagot az etanol-aminok előállítási költségei között feltüntették, tükrözi-e a piaci értéket. Mindegyik esetben megállapították, hogy az alkalmazott belső árak tükrözték, a hasonló mennyiséget vásárló független vevők esetében ajánlott etilén-oxid értékesítési árakat.

f) Nyereségesség

(48) A nyereségességet az értékesítési árak és a gyártási költségek befolyásolták. A nyereség az 1995. évi 3,94 %-ról 1996-ban a veszteséges -8,64 %-ra csökkent, 1997-ben pedig -8,49 %-ra. A VI alatti áremelkedés nem volt elegendő ahhoz, hogy a termelés nyereséges legyen, így a nyereségesség -1,37 %-kal negatív maradt.

g) Befektetések

(49) A szabad piacra szánt etanol-amin termelés beruházásai a körülbelül évi 4 millió ECU-s szinten állandóak maradtak 1995 és 1998 között, kivéve 1996-ot, amikor ez az adat ennek kétszerese volt. Ebben az évben az egyik üzemet lényegesen átalakították, miután a csoport saját felhasználásra szánt termelését egy ugyanazon közösségi termelőhöz tartozó másik üzem vette át.

h) Foglalkoztatás

(50) Az etanol-amin termelés nem igényel sok munkaerőt. Összeségében a foglalkoztatás 23 %-kal nőtt, s 1998-ban elérte a 166 főt.

4. Az egyéb harmadik országokból származó import volumene és az importárak

(51) Az Eurostat információi alapján a bolgár exportárak alacsonyabbak voltak, mint a tényleges amerikai importárak. A fent bemutatottak alapján meg kell jegyezni, hogy az Eurostat adatai az USA-ból származó import tekintetében nem megbízhatóak. Egy bolgár termelő (Burgas), 1996 óta 3 %-os stabil piaci részesedéssel rendelkezett a közösségi piacon. Az Eurostat információi alapján a vállalat exportjának körülbelül 70 %-a MEA, s ez 6 %-os piaci részesedést jelentett a VI alatt (szemben a közösségi iparág 49 %-os és az amerikai exportáló termelők 32 %-os piaci részesedésével).

(52) Az összes többi ország piaci részesedése 2 %-ra csökkent az etanol-amin összes típusa tekintetében, valamint 6 %-ra a MEA tekintetében. Ezek az importok azonban különböző forrásokból származnak, amelyek közül egyik sem rendelkezik jelentős piaci részesedéssel.

5. A közösségi piac helyzetére vonatkozó következtetés

(53) A közösségi iparág termelési volumene és kapacitása pozitív tendenciát mutat. Az értékesítési volumen növekedett, különösen a DEA és a TEA esetében. A piaci részesedés összességében növekedett, a MEA esetében viszont 1997-hez képest csökkent. Bár 1996-hoz és 1997-hez képest javult a nyereségesség, az értékesítési árakra nehezedő folyamatos nyomás miatt ez még mindig nem volt kielégítő 1998-ban. Az 1995 és 1996 között az értékesítési árakban bekövetkezett kezdeti árzuhanás nem egyenlítődött ki, és az érintett import nyomott árai még mindig hatást gyakorolnak.

(54) A közösségi iparág értékesítési áraira nehezedő nyomás folytatódása és az ebből következő veszteség az amerikai exportáló termelők által alkalmazott árakkal van összefüggésben, különös tekintettel a hatályos intézkedések semlegesítésére és az ennek következtében létrejövő nyomott árakra.

F. A KÁROS DÖMPING FOLYTATÓDÁSÁNAK VALÓSZÍNŰSÉGE

1. Az etanol-amin kereslet elemzése

(55) Az összetett gyártási folyamat miatt a DEA és TEA megnövekedett fogyasztása jelentős MEA-kínálathoz vezet a Közösségben. Az árnövelő hatás különösen a DEA esetében érezhető, amit az is bizonyít, hogy az amerikai exportáló termelők fokozatosan kivonulnak erről a piacról (ezt jelzi, hogy az amerikai piaci részesedés 25 %-ról 13 %-ra csökkent a KVI során).

(56) Ezzel egyidejűleg az etanol-amin világszintű termelési kapacitása a DEA iránti kereslet folyamatos növekedésének reményében továbbra is növekszik, úgy hogy mind a közösségi, mind az amerikai fő termelők hasonló arányban fektetnek be. A DEA iránti fokozott kereslet ennek megfelelően áremelkedéshez vezetett ebben a szegmensben, míg a DEA fogyasztása – és így az ára is – az előző vizsgálat alatt alacsony volt. A növekvő kapacitás és a DEA iránti növekvő kereslet az értékesítési árakra (és ennek következtében a nyereségességre) gyakorolt hatása még nem tisztázott, de a MEA (világszintű) túltermelése visszaeséssel, a piaci feltételek romlásával fenyeget.

2. Az amerikai exportáló termelők helyzetének elemzése

(57) A világszintű kapacitásnövekedés túltermeléssel fenyeget, különösen a MEA tekintetében, míg a közösségi piac, amelynek árszintje magasabb, mint egyéb harmadik országoké, vonzó az amerikai exportáló termelők számára. Az amerikai termelési kapacitás több mint egyharmadával növekedett 1995 és 1998 között. 1997 és a VI között a termelési kapacitás 19,9 %-kal, 524 000 tonnára nőtt a három amerikai termelő, a Union Carbide, a Huntsman és a Dow Chemical esetében, a kapacitás kihasználtságának aránya pedig, bár a termelés 9 %-kal nőtt, 90,4 %-ról 83 %-ra esett. A további kapacitást főleg DEA-termelésre kívánják felhasználni, ami a MEA túltermelését vonja maga után.

(58) A vizsgálat azt is kimutatta, hogy az amerikai termelők jelentős mennyiségben exportálták az érintett terméket a Közösségbe a vizsgált időszak alatt, ami jelzi, hogy a közösségi piac fontos értékesítési lehetőség a termelésük számára. 1997 és a VI között a Közösségbe irányuló amerikai export 12,4 %-kal nőtt, míg belföldi értékesítésük csak 4,9 %-kal emelkedett, az egyéb harmadik országokba irányuló export pedig 2,7 %-kal csökkent. A VI alatt a három fent említett amerikai termelő összes értékesítésének 67,1 %-át az amerikai belföldi értékesítés tette ki, 13,6 %-át a Közösségbe irányuló export, 19,3 %-át pedig az egyéb harmadik országokba irányuló export.

(59) A vizsgálat azt is kimutatta, hogy az amerikai belföldi árak magasabbak, mint a közösségi piacon alkalmazott értékesítési árak. Az USA-ban a magasabb árszint közvetlenül az USA piacának jelentős DEA-fogyasztására vezethető vissza.

(60) Végül meg kell jegyezni, hogy Dél-Korea dömpingellenes intézkedéseket vezetett be az USA-ból származó etanol-aminok importjára. Bár az érintett mennyiség még teljes átirányítása esetén sem olyan mértékű, hogy szétzilálhatná a közösségi piacot, azonban az a tény, hogy dömpingellenes intézkedéseket vezettek be, mégis azt mutatja, hogy az amerikai exportáló termelők képesek dömpingelt áron exportálni.

(61) Mind a közösségi iparág, mind az exportáló termelők által alkalmazott árak a KVI alatt állandóan a dömpingellenes vámok alapjául szolgáló minimumár felett maradtak. Kimutatták, hogy a tényleges importárak nem tükrözik az érintett, az exportáló termelőkkel kapcsolatban álló importőrök viszonteladási árait, és hogy az import és a viszonteladás között felmerült költségeket tükröző importárak rendszerint a minimumár alatt maradtak, ami jelzi, hogy az amerikai exportáló termelők részben semlegesítették a bevezetett dömpingellenes intézkedéseket. Ugyanakkor a közösségi iparág nem tudott kilábalni a hátrányos helyzetből és nem tudott nyereséget elérni a VI alatt.

(62) A vizsgálat megerősítette, hogy amint az az intézkedések bevezetését megelőző korábbi vizsgálati időszakban (1991-1992) is történt, az amerikai exportáló termelők jelentős mennyiséget exportáltak a közösségi piacra. Az előző VI alatti 48 000 tonnáról a KVI elején 44 000 tonnára esett vissza, majd annak végére 51 000 tonnára nőtt. Ez a VI alatti teljes közösségi termelés 40 %-át jelenti.

(63) Megállapították, hogy az USA-beli, DEA iránti növekvő kereslettel párhuzamosan – amely emelte a DEA és általában az etanol-aminok amerikai értékesítési árait – a közösségi piacon is megfigyeltek egy kevésbé jelentős árváltozást. Ez a fogyasztási tendencia egyben azt is jelentette, hogy növekvő mennyiségű MEA-t állítanak elő, ami azzal a kockázattal jár, hogy megfelelő kereslet hiányában egyre alacsonyabb áron fogják értékesíteni. A TEA árára gyakorolt hatás előreláthatólag kevésbé lesz jelentős, mivel kisebb termelési felesleg várható.

(64) Egy amerikai exportáló termelő azt állította, hogy MEA tekintetében a közösségi iparág rendelkezik többletkapacitással, ami nyomást gyakorol az árakra. A termelő azonban nem tudta állítását igazolni. Azt is meg kell jegyezni, hogy egy amerikai termelő azt állította, hogy a közösségi iparág 1998-ban áron alul kínálta a DEA-t. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy az említett közösségi vállalat nem adott el DEA-t az érintett ügyfélnek.

3. **A káros dömping folytatódásának valószínűségére vonatkozó következtetés**

(65) A vizsgálat kimutatta, hogy a hatályos dömpingellenes intézkedések és a termelés, termelési kapacitás, fogyasztás és az értékesítés volumene növekedésének ellenére a közösségi iparág még mindig instabil helyzetben van, különös tekintettel az értékesítési árakra és a nyereségességre. A közösségi iparág képes volt arra, hogy kitöltse azt az űrt, amely az amerikai exportáló termelőknek, a DEA közösségi piacáról való részleges kivonulása után keletkezett. Mivel azonban az amerikai exportáló termelők a hatályos intézkedéseket részben semlegesítették, valamint a MEA túltermelése és ennek következtében az USA-ból az EU-ba irányuló dömpingelt MEA-import növekedése miatt, az etanol-aminok ára még a dömpingellenes intézkedések mellett is túl alacsony maradt ahhoz, hogy a közösségi iparág visszaállítsa nyereségességét.

(66) A vizsgálat megállapította, hogy az érintett import még mindig jelentősen dömpingelt árakon történik. Megállapították, hogy az amerikai belföldi árak nőttek az előző vizsgálat óta, ám kisebb mértékben, mint az amerikai export közösségbeli árai. Ez a kezdeti vizsgálathoz képest kisebb dömpingkülönbözetet eredményezett, nem utolsósorban az intézkedések semlegesítése miatt. Azt is megállapították, hogy a VI alatt az export mennyiség jelentős, a teljes közösségi termelés 40 %-ának megfelelő volt.

(67) A közösségi iparág az előző vizsgálat óta nem tudott talpra állni a hátrányos helyzetéből; az USA-ból származó importárak a minimumárak alatt voltak (tekintettel az import és a viszonteladás között felmerült költségekre), ezáltal részben semlegesítették a hatályos dömpingellenes intézkedéseket, és ez megakadályozta a közösségi iparágat abban, hogy javítson helyzetén; az amerikai kapacitás növekedése várhatóan negatív hatással lesz a közösségi piac feltételeire, különösen a MEA túltermelése miatt; továbbá a közösségi piac az amerikai exportáló termelők számára a többi piachoz képest vonzó marad, s így a Közösségbe irányuló jelentős mennyiségű dömpingelt export folytatódik – ezek alapján azt a következtetést vonták le, hogy a káros dömping folytatódása valószínű.

G. **KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

1. **Bevezetés**

(68) Az előző vizsgálat során úgy ítélték meg, hogy az intézkedések elfogadása nem ellentétes a Közösség érdekeivel. A jelenlegi vizsgálat egy felülvizsgálat, amely egy olyan helyzetet elemez, ahol a dömpingellenes intézkedések már hatályban vannak, és az a célja, hogy felmérje az intézkedéseknek az érintett felekre gyakorolt indokolatlan hátrányos hatását. Ezért megvizsgálták, hogy a káros dömping folytatódásának valószínűségére vonatkozó következtetés ellenére volt-e olyan kényszerítő ok, amely arra enged következtetni, hogy nem áll a Közösség érdekében fenntartani az intézkedéseket. E célból és az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének alapján figyelembe vették az érvényes intézkedések fenntartásának, az intézkedések más formában való bevezetésének, illetve az intézkedések megszüntetésének az összes, az eljárásban érintett félre gyakorolt hatását.

2. **A közösségi iparág érdeke**

(69) Az érvényes intézkedések nem eredményeztek olyan árszintet a közösségi piacon, amely lehetővé tette volna a közösségi termelőknek, hogy újra nyereségesek legyenek. A vizsgálat kimutatta, hogy az intézkedések sosem voltak teljesen hatékonyak – mivel a tényleges importárakat ugyan a minimumár felett határozták meg, ez utóbbi azonban nem tükröződött az importőrök viszonteladási áraiban. A közösségi piac kilátásai nem kedvezőek, tekintettel arra, hogy az újonnan üzembe helyezett termelőegységekben gyártott MEA elárasztathatja a közösségi piacot, valamint arra, hogy az árakra folyamatos nyomás nehezedik, így azok 1999-ben néhány esetben még a megállapított minimumárak alá is estek.

(70) A fentiek alapján az etanol-amin árakra nehezedő nyomást csökkentő intézkedések folyatatása a közösségi iparág érdekében áll.

3. **A felhasználók érdeke**

(71) A Bizottság az etanol-amin négy felhasználójától kapott választ a kérdőívre, amelyek közül két választ tekintettek teljesnek, így ezeket az üzemeket a helyszínen ellenőrizték. Mivel ez a négy felhasználó a VI alatti közösségi fogyasztásnak csupán 1,4 %-át képviseli, az átadott információkat nem lehetett reprezentatívnak tekinteni. A felhasználók azzal érveltek, hogy bármely esetben el kell kerülni gyártási költségeik növekedését, mivel az a nyereségességüket befolyásolja.

(72) A vizsgálat során gyűjtött adatok kimutatták, hogy a VI alatt az etanol-amin vételára a késztermék gyártási költségének 2,21 %-a és 18,82 %-a közötti összeget tett ki (az utóbbi szám egy igen szélsőséges esetet képvisel, amikor az etanol-amint egy másik vegyszerrel is tökéletesen lehet helyettesíteni). Összeségében a súlyozott átlag a gyártási költség 4,33 %-át teszi ki. A javasolt intézkedések maximális hatása átlagosan kevesebb mint egy százalék, így ez a hatás korlátozottnak tekinthető.

(73) Az érintett terméknek egy további felhasználója azt állította, hogy a DEA felhasználásával egy vegyi terméket, egy glifozát nevű köztes terméket tervezett előállítani a Közösségben. Ez a vállalat azt állította, hogy nem tudta megvalósítani ezt a tervet a mesterségesen magas importárak (ami a dömpingellenes intézkedéseknek köszönhető) és a DEA helyi (közösségi) kínálatának hiánya miatt. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a minimumár, amelyen a változó vám alapul, a VI alatt mindig alacsonyabb volt a különböző érdekelt felek tekintetében megállapított vételáraknál. Ez azt mutatja, hogy e felhasználó első állítása nem tükrözi a valóságot. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy az USA-ban nem állt rendelkezésre elegendő DEA, így ennek következtében csökkent a Közösségbe irányuló export. Egy bizonyos idő eltelt, míg a közösségi termelők alkalmazkodtak a megváltozott kereslethez, a DEA kínálata sohasem volt annyira hiányos, hogy ez az árakat lényegesen befolyásolta volna, így a vállalat második állítását megalapozatlannak tekintették.

4. **A közösségi érdekre vonatkozó következtetés**

(74) Az intézkedések fenntartása a közösségi iparág érdekében állna, hiszen ez biztosítaná, hogy az árak, különösen a MEA esetében, olyan szintre emelkedjenek, amely már nem káros. A termék azon felhasználói, akik állást foglaltak, nem képviseltek jelentős részt a közösségi fogyasztásból, és igazolni sem tudták állításaikat. Mindenesetre az intézkedéseknek korlátozott hatása van gyártási költségeikre. E megfontolások alapján azt a következtetést vonták le, hogy nem találtak olyan kényszerítő okot, amely azon intézkedéseknek a fenntartása ellen szólt volna, amelyek tisztességes árpolitikával biztosítják a versenyfeltételeket, és megakadályozzák a közösségi iparágnak okozott kár folytatódását.

H. **DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(75) Miután megállapították, hogy az amerikai exportáló termelők hosszabb ideig semlegesítették az intézkedéseket, és továbbra is jelentős mennyiségben importáltak, azt a következtetést vonták le, hogy a vizsgálat alapjául szolgáló tendenciák tartósak. E feltételek mellett dönteni kellett arról, hogy mi alapján zárják le az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően végzett vizsgálatot. Mivel a jelenlegi, hatályos intézkedések a közösségi iparág tekintetében nem érték el a várt kedvező hatást, úgy határoztak, hogy:

– a dömpingellenes intézkedéseket meg kell újítani,

– a formájukat felül kell vizsgálni,

– szintjüket pedig a megállapított dömpingkülönbözetnek és az okozott kárnak megfelelően kell módosítani.

(76) Ennél a pontnál meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes eljárás során mind a dömpingkülönbözet, mind az okozott kár meghatározásához a tényleges importárakat használják fel. A vizsgálat kimutatta, hogy a tényleges importárak nem tükrözik az exportáló termelőkkel kapcsolatban álló importőrök viszonteladási árait. Ezeknek az adatoknak az alkalmazása alábecsülné a VI alatti tényleges dömpingkülönbözetet és az kozott kárt. Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a számított importár alapján kell az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése szerint meghatározni a dömpingkülönbözet és az okozott kárt.

(77) A kárküszöb kiszámításához meghatározták azt a közösségi iparág szempontjából nem káros értékesítési árat, amely 8 %-os haszonkulcsot tartalmaz, és ezt összehasonlították az amerikai termelőkkel kapcsolatban álló importőrök viszonteladási áraival. A különbséget a számított CIF-importérték százalékában fejezték ki. A módszer alapján az áron aluli értékesítés árrése, amely kevesebb volt mint az adott dömpingkülönbözet, a Union Carbide Corporation esetében 10,4 %, a Dow Chemical Company esetében 13,9 %, a Huntsman Chemical Company esetében pedig 20,5 % volt. Összehasonlításképpen az előző vizsgálat során a minimumárakhoz kötött változó vámok alapjául az összes áron aluli értékesítés árrése szolgált, amely értéke a Union Carbide esetében 45,2 %, a Dow Chemical esetében 53,5 %, a Huntsman esetében pedig 39,5 % volt.

(78) A közösségi iparág tekintetében kárt nem okozó árak és az amerikai termelőkkel kapcsolatban álló importőrök viszonteladási árai közti különbség alapján meghatározott különleges rögzített vámok összege a Union Carbide Corporation esetében tonnánként 59,25 euró, a Dow Chemical Company esetében tonnánként 69,40 euró, a Huntsman Chemical Company esetében pedig tonnánként 111,25 euró. Az intézkedések e formáját megfelelőnek ítélték, mivel az USA-ból származó import főleg a velük kapcsolatban álló értékesítési vállalatokon keresztül történik. A rögzített különleges maradvány vámokat tonnánként 111,25 euróban határozzák meg.

(79) Az összes érdekelt felet tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján, a megfelelő mértékben és formában módosított intézkedések hatályát meghosszabítják.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az Amerikai Egyesült Államokból származó, jelenleg az ex 2922 11 00 (monoetanol-amin) (TARIC-kód 2922 11 00 10), az ex 2922 12 00 (dietanol-amin) (TARIC-kód 2922 12 00 10), és a 2922 13 10 (trietanol-amin) KN-kódok alá sorolt etanol-aminok importjára végleges dömpingellenes vámot vetnek ki.

(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazott végleges dömpingellenes vám az alábbi vállalatok termékei esetében a következő:

Ország	Vállalat	Különleges rögzített vám
Amerikai Egyesült Államok	Union Carbide Corporation Old Ridgebury Road Danbury Connecticut 06817 (kiegészítő TARIC-kód: A115)	59,25 euró tonnánként
	Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boelevard PO BOX 27707 Houston Texas 77056 (kiegészítő TARIC-kód: A116)	111,25 euró tonnánként
	Dow Chemical Company 2040 Dow Center Midland Michigan 48674 (kiegészítő TARIC-kód: A145)	69,40 euró tonnánként
	Minden más vállalat (kiegészítő TARIC-kód: A999)	111,25 euró tonnánként

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. július 20-án

a Tanács részéről

az elnök

F. PARLY